

# Kilise Gerçekte Nedir?

Kutsal Kitap'ta "kilise" olarak çevrilen kelime, Yunanca *ekklesia*dır. Bu sözcük, "çağrılmış olanlar topluluğu" anlamına gelir. Yani kilise, öncelikle bir bina değil, insanlardan oluşan bir cemaattir. Bina sadece bir araçtır; gerçek kilise ise Mesih'e iman eden, O'nun adıyla bir araya gelen kardeşlerin oluşturduğu topluluktur (Elçilerin İşleri 2:42-47).

Bugün birçok kişi "kilise" dendiğinde aklına görkemli yapılar, kubbeler, taş duvarlar veya haçlar getirir. Oysa Kutsal Kitap'ta kilise, bu türden bir mimariyi değil, Mesih'e iman edenleri anlatır. Pavlus, imanlılara yazdığı mektuplarında sık sık "Mesih'in bedeni"nden söz eder (1. Korintliler 12:27). Bu benzetmede her imanlı, o bedenin bir üyesidir; göz, el, ayak veya kulak gibi. Yani kilise, yaşayan bir organizmadır. İbadet ettiğimiz yer için ibadet salonu ifadesini kullanırken, özellikle cemaati kastettiğimiz durumlarda kilise kelimesini tercih ederiz.

Birçok insan kiliseyi yalnızca pazar günleri gidilen bir yer gibi düşünür. Oysa *ekklesia*, tüm yaşamı kapsayan bir birlikteliktir. İmanlılar olarak bizler yalnızca bir gün değil, her gün birbirimizle bağ kurar, birbirimize destek oluruz. İlk imanlıların örneğine baktığımızda, onların sürekli olarak beraber olduklarını, yemeklerini paylaştıklarını, dua ettiklerini ve müjdeyi yaymak için işbirliği yaptıklarını görürüz (Elçilerin İşleri 2:44-47).

Kilise olmak, sadece aynı inancı paylaşmak değil, aynı zamanda birbirimizin yükünü taşımaktır (Galatyalılar 6:2). İhtiyaç sahiplerine yardım etmek, yalnız olanlara dost olmak, hastaları ziyaret etmek, birlikte dua etmek... Bunların hepsi kilisenin doğal görevleridir. Efesliler 4:16'da Pavlus, Mesih'in bedeninin "her eklemenin yardımıyla kenetlenip kaynaşmış olarak her üyesinin düzenli işleyişiyle büyüyüp sevgide gelişmesine" yardım ettiğini söyler. Bu da gösteriyor ki, her birimiz diğerine hizmet ederek bütünün güçlenmesine katkıda bulunuruz.

## İbadetler ve Müjdeleme Hizmeti

Kilise, bir araya gelerek Tanrı'ya övgü sunan, O'nun Sözü'nü okuyan ve dua eden bir topluluktur. İbadet, sadece görev değil, aynı zamanda imanımızı canlı tutan bir nimettir. Bununla birlikte kilisenin görevi yalnızca içe dönük değildir. Mesih, öğrencilerine "Gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin" demiştir (Matta 28:19-20). Bu nedenle kilise aynı zamanda müjdeleme hizmetiyle dışa dönüktür. Yani Mesih'in iyi haberini başkalarıyla paylaşmak, kilisenin temel misyonudur.

Kilise, ortak hedefler için organize olan bir topluluktur. İhtiyaçları birlikte karşılar, müjdeyi birlikte yayar, çocukları ve gençleri eğitir, dünyaya ışık olmak için çalışır. Pavlus, Korintlilere yazdığı mektupta kiliseyi bir yapıya benzeterek Efendimiz İsa Mesih'in bu yapının temelini atan olduğunu söyler (1. Korintliler 3:11) Bizler de bu temel üzerine hep birlikte bina edilen taşlarız (1. Petrus 2:5).

Sonuç olarak kilise, sadece bir binadan ibaret değildir; o, Mesih'in çağrısıyla bir araya gelen insanların oluşturduğu yaşayan bir topluluktur, Tanrı'nın ev halkıdır. Bu topluluk, sadece ibadet günleri değil, tüm yaşam boyunca birbirine bağlıdır. Bizler birbirimizin yükünü taşır, ihtiyaçlarımızı paylaşır, ibadet eder, dua eder ve birlikte el ele vererek müjdeyi duyururuz.

*Aynı derdi, aynı davayı taşıyan; Efendileri bir, umutları bir, vaftizleri bir, imanları bir olan topluluk: Mesih'te Kardeřler'den sizlere esenlikler!*